Από το Συναξάρι - Ο άγιος Αλέξιος Μεντβέντκοφ ο πρωτοπρεσβύτερος

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 22 Αυγούστου, 2020

(22 Αυγούστου)

Ο πατήρ Αλέξιος Μεντβέντκοφ γεννήθηκε το 1861 στην επαρχία Σμολένσκ και σπούδασε πρώτα στο ιεροδιδασκαλείο της περιοχής, κατόπιν δε στην Αγία Πετρούπολη. Μετά τις σπουδές του, όντας αναποφάσιστος ως προς την ιερατική του κλήση, πήγε να ζητήσει συμβουλή από τον **άγιο Ιωάννη της Κρονστάνδης** (20 Δεκ.), ο οποίος του έδωσε την ευλογία του. Η συζήτηση αυτή τον σημάδεψε σε τέτοιο βαθμό ώστε η προσωπικότητα του αγίου Ιωάννη παρέμεινε υπόδειγμα γι' αυτόν σε όλη την μετέπειτα ζωή του και στο ποιμαντορικό του λειτούργημα.

Χειροτονήθηκε πρεσβύτερος το 1895 και του ανατέθηκε η μικρή ενορία του Βρούντυ, στην περιοχή της Αγίας Πετρούπολης. Για είκοσι τέσσερα χρόνια αφιερώθηκε με ζήλο στην πνευματική οικοδομή του ποιμνίου του, ιδιαίτερα δε των παιδιών. Διακρίθηκε για την ποιμαντική δραστηριότητά του και υπήρξε ένα από τα πρώτα θύματα του κομμουνισμού καθώς συνελήφθη από τους Μπολσεβίκους το 1918.

Ομολογώντας τον Χριστό στα βασανιστήρια καταδικάσθηκε σε θάνατο, αλλά την τελευταία στιγμή γλύτωσε το απόσπασμα χάρις στην πρωτότοκη θυγατέρα του που προσφέρθηκε ως όμηρος για να τον σώσει. Κατάφερε να μεταναστεύσει μαζί με την θυγατέρα του στην Εσθονία, που μόλις είχε αποκτήσει την ανεξαρτησία της. Πάμπτωχος, αναγκάστηκε να εργαστεί στα μεταλλεία και ως νυχτοφύλακας. Εν συνεχεία ορίστηκε ιερέας στον καθεδρικό ναό των Θεοφανίων στο Ίχβι και ανάλωσε τις δυνάμεις του στην οργάνωση της μικρής ενορίας του Κόχτλα-Ιάρβε και στην μόρφωση των νέων.

Μετά τον θάνατο της γυναίκας του, ο πατήρ Αλέξιος εγκαταστάθηκε στην Γαλλία μαζί με τις δύο κόρες του και τον εγγονό του (1930). Ο μητροπολίτης Ευλόγιος (Γκεργιέφσκυ) (1868-1946), που διοικούσε την εποχή εκείνη τις ρωσικές ενορίες της δυτικής Ευρώπης, τον δέχθηκε στον ρωσικό καθεδρικό ναό των Παρισίων και κατόπιν του εμπιστεύθηκε την μικρή ενορία του Αγίου Νικολάου του Ουζίν στην Άνω Σαβοΐα, κοντά στην Γκρενόμπλ, για να μεριμνά για τις πνευματικές ανάγκες των Ρώσων εργατών που εργάζονταν στο μεταλλουργικό εργοστάσιο.

Εκτός από τις οικονομικές δυσχέρειές της, η ενορία αυτή αποδείχθηκε μία δύσκολη

κοινότητα, διαιρεμένη σε πολλές τάσεις. Ορισμένοι ενορίτες δεν έπαυαν να ασκούν κριτική στον πατέρα Αλέξιο για τις Λειτουργίες του που έκριναν υπερβολικά μακρόσυρτες ή για τον ταπεινό τρόπο ντυσίματός του. Τον κατηγόρησαν στον μητροπολίτη που τον κάλεσε στο Παρίσι, αλλά ο ιεράρχης κατάλαβε γρήγορα ότι ο γέροντας ιερέας, ταπεινός και γεμάτος καλοσύνη, είχε πέσει θύμα συκοφαντιών και αντικατέστησε το ενοριακό συμβούλιο.

Συνθλιβόμενος από τα βάρη των δυσκολιών της ενορίας και της οικογένειάς του, αλλά ευχαριστώντας τον Θεό για όλα, δίχως να ζητά το παραμικρό, ο πατήρ Αλέξιος ήταν αφιερωμένος στην προσευχή και μοίραζε τα λιγοστά του χρήματα σε όσους είχαν μεγαλύτερη ανάγκη απ’ αυτόν. Τελούσε καθημερινά την θεία Λειτουργία και κατόπιν ήταν στην διάθεση των ενοριτών του, πηγαίνοντας ο ίδιος πρόθυμα για να τελέσει κατ’ οίκον Ακολουθίες. Πέρα από τις ομιλίες του, μεστές πατερικής ουσίας, αρεσκόταν να μαζεύει τα παιδιά και να τους μιλά για τα θαύματα του Θεού.

Μετά από τέσσερα χρόνια προσβλήθηκε από καρκίνο των εντέρων και επειδή η κατάσταση της υγείας του επιδεινωνόταν ραγδαία μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο του Αννεσύ. Τα πνευματικά τέκνα του έρχονταν να του παρασταθούν και τους ζήτησε να συγκεντρώσουν τους ενορίτες που ήσαν δυσαρεστημένοι μαζί του για να τους ζητήσει συγχώρεση και να συμφιλιωθεί μαζί τους πριν πεθάνει.

Εκοιμήθη εν Κυρίω στις 22 Αυγούστου 1934. Με συμβουλή του γιατρού, που φοβόταν την γρήγορη αποσύνθεσή του, ενταφιάσθηκε χωρίς καθυστέρηση παρουσία όλου του ρωσικού πληθυσμού του Ουζίν.

Είκοσι δύο χρόνια αργότερα, στις 22 Αυγούστου του 1956, επ’ ευκαιρία κάποιων έργων που γίνονταν στο κοιμητήριο, έγινε η εκταφή του και οι εργάτες έμειναν έκθαμβοι βρίσκοντας το σώμα του άφθορο, όπως και τα άμφια στα οποία ήταν τυλιγμένο, σαν να είχε αναπαυθεί λίγες ημέρες πριν, ενώ το φέρετρο είχε γίνει σκόνη.

Η ανακομιδή του αγίου λειψάνου στο ρωσικό κοιμητήριο Sainte-Genevieve-des-Bois, κοντά στο Παρίσι, στις 4 Οκτωβρίου του 1957, παρουσία πιστών από όλες τις περιοχές μεταναστών, υπήρξε ένας αληθινός θρίαμβος της Ορθοδοξίας. Κατατέθηκε κατόπιν στην κρύπτη της εκκλησίας και έκτοτε επιτέλεσε πλήθος θαυμάτων στους πιστούς που προσέρχονταν να ζητήσουν την πρεσβεία του αγίου Αλεξίου. (Τα λείψανά του τιμώνται σήμερα στην Μονή της Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου του Bussy-en-Othe.)

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου

Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Τόμος ενδέκατος, Ιούλιος. "Ίνδικτος", Αθήναι 2009)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*